Pregaria.cat

Entrada

Jo mai ploro

"Jo mai ploro!" (Malament! Anem malament.)
"Plorar és cosa de dones." (Molt malament… Anem molt malament.)
"Els homes no ploren!" (Fes-t'ho mirar. Tens un virus fatal.)

Almenys hi ha cinc formes de plor: podem plorar de desesperació, de tristesa, de cansament, de joia i de sobte.
Les tres primeres tenen la seva causa lògica, com indica el mateix nom. La desesperació, la tristesa i el cansament poden esgotar l'ànima de tal manera que les llàgrimes salten com a expressió del dolor moral, físic o de quedar-nos sense forces.

PLORAR DE TANTA JOIA. La joia, l'alegria, normalment no va acompanyada de llàgrimes. Però de vegades sí, i tant. Una abraçada de la persona amiga que ha estat absent i torna, aquell escrit que esperaves de la teva parella que reconeix un malentès, aquell sentiment a la porta de l'escola quan per primer cop hi vas deixar el teu fill...
I també les llàgrimes que et van caient suaument en aquella oració feta un dia d'estiu a l'ermita. Quan has acompanyat la mare a fer un breu passeig i et parla de com ofereix els seus patiments per la família, o quan has llegit un text de la Paraula que entra directa en el teu cor.

PLORAR DE SOBTE. Molta atenció quan es plora de sobte. Sembla que no hi ha una causa precedent o coneguda. Tot resulta normal i, de sobte, sense saber per què, hi ha una fonda commoció que s'expressa en el plor.
Molta atenció si és un plor tranquil, no estrident, suau, com una aire de la marinada del cor. Segurament és quelcom que ens arriba; no expressa el que ja sabem. Pot ser com un do, un regal. Sembla que transcendeix el propi jo. Entra, no surt. Reps, no dones. No en parles massa, et fa respecte. Compte, doncs, que de vegades és senyal de novetat.
És potser el Senyor, conegut o desconegut fins ara, que passa? No ho saps, de moment... Els fruits et donaran les indicacions per discernir. Accepta, espera, consulta i canvia.

Jesús Renau sj.